

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 Rs 053404 22 Rsž

Novi Travnik, 01.09.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Mirjane Grubešić, kao predsjednice vijeća, Suade Kahrić i Senada Begović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice V. J. iz K., zastupana po punomoćniku Zahidu Hadžić, advokatu iz Visokog, ul. Matrakčijina br. 6, protiv tužene Općina Kiseljak, ul. Josipa bana Jelačića bb, zastupana po punomoćniku Vladi Slišković, advokatu iz Kiseljaka, ul. Bana Josipa Jelačića 43, radi uplate doprinosa, vrijednost spora 12.096,00 KM, odlučujući o žalbi tužene koja je izjavljena na presudu Općinskog suda u Kiseljaku, broj: 49 0 Rs 053404 20 Rs od 04.03.2022. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 01.09.2022. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba tužene se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Kiseljaku, broj: 49 0 Rs 053404 20 Rs od 04.03.2022. godine.

Odbija se zahtjev tužene za nadoknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 1.053,00 KM, kao i zahtjev tužiteljice na nadoknadu troškova odgovora na žalbu u iznosu od 1.053,00 KM kao neosnovani.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda obavezana je tužena da tužiteljici uveže radni staž za period od 01.01.1999. godine do 31.12.2008. godine, te pozivom na njen matični broj osiguranika 0001157959249, uplati doprinose za mirovinsko-invalidsko osiguranje Federalnom Zavodu za MIO/PIO Mostar za period od 01.01.1999. godine do 31.12.2008. godine u iznosu od 11.724,06 KM, sačini potrebne obrasce za uplatu doprinosa M-4, kao i naknadi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 2.827,20 KM, sve u roku od 15 dana.

Protiv prvostepene presude žalbu je blagovremeno podnio tuženi, zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primijene materijalnog prava. U žalbi ističe da je prvostepeni sud počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka Federacije BiH iz člana 209. stav 2. tačka 9. jer je odlučio tužbenom zahtjevu tužiteljice o kome je već pravomoćno presuđeno presudom tog suda u predmetu broj: 49 0 P 000446 07 P od 04.07.2008. godine. Navodi da je između ostalog odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice da joj tužena obračuna i uplati doprinose za mirovinski fond osiguranja za period od 01.07.2004. godine do 31.12.2008. godine o čemu sud nije mogao ponovno raspravljati već je bio dužan da usvoji prigovor presuđene stvari (res iudicata) i na temelju člana 196. stav 2. Zakona

o parničnom postupku Federacije BiH po službenoj dužnosti odbaci tužbu. Dalje navodi da je prvostepeni sud mogao raspravljati samo o tužbenom zahtjevu tužiteljice da se obaveže tužena da joj uveže radni staž za period od 01.01.1999. godine do 30.06.2004. godine i shodno tome da se za tužiteljicu uplate obavezni doprinosi. Međutim, pravilno prvostepeni sud utvrđuje činjenično stanje da je tužiteljica u utuženom periodu bila uposlenica SIZ-a za stambeno komunalnu oblast Kiseljak i da je bila prijavljena kod nadležnog Federalnog zavoda PIO/MIO ali da joj nisu uplaćeni doprinosi, kao i da je poslodavac bio u obavezi da u korist tužiteljice iste uplati a što nije učinio. U žalbi se poziva i na odredbe člana 4. stav 2. tačka 2. i člana 11. stav 1. Zakona o doprinosima pa pošto tužiteljica nije bila u radnom odnosu kod tužene, niti joj je tužena isplaćivala platu, a što je potvrdio vještak ekonomske struke Čamil Duraković na glavnoj raspravi od 22.11.2021. godine. Opće poznata je činjenica da tužena nije bila osnivač SIZ-a za stambeno komunalnu oblast Kiseljak odnosno fonda u stambeno komunalnom gospodarstvu Općine Kiseljak. Ističe da prvostepeni sud nije mogao primijeniti odredbu člana 452. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima što je sud pogrešno učinio. Zbog svega navedenog predlaže ovom sudu da žalbu tužene uvaži, prvostepenu presudu ukine i odbaci tužbu ili da prvostepenu presudu preinači i u cijelosti odbije tužbeni zahtjev tužiteljice kao neosnovan, uz naknadu troškova parničnog postupka uvećanih za troškove sastava žalbe.

U odgovoru na žalbu tužitelj ističe da je žalba tuženog neosnovana a prvostepena presuda pravilna i zakonita zbog čega predlaže ovom sud da žalbu kao neosnovanu odbije a prvostepenu presudu kao pravilnu i zakonitu potvrdi i postavlja zahtjev za nadoknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 1.53,00 KM.

Nakon što je drugostepeni sud ispitao pobijanu presudu u granicama razloga iznesenih u žalbi i po službenoj dužnosti shodno članu 221. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je donio je odluku kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Žalba nije osnovana.

Iz činjeničnog supstrata tužbe i konačno opredjeljenog tužbenog zahtjeva nakon obavljenog vještačenja po vještaku finansijske struke na glavnoj raspravi održanoj dana 07.06.2022. godine, proizilazi da tužitelj zahtjeva, da se obaveže tuženi da za tužitelja za period od 13.10.2009. godine do 31.08.2019. godine, za period od 01.02.2020. godine do 31.08.2020. godine, za period od 01.03.2021. godine do 29.10.2021. godine izvrši uplatu dospjelih, a neuplaćenih doprinosa za mirovinsko i invalidsko osiguranje na propisani račun Federalnog zavoda za MIO/PIO Mostar u iznosu od 51.313,29 KM i da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka.

Na glavnoj raspravi pred prvostepenim sudom provedeni sud dokazi tužiteljice čitanjem odluka Općine Kiseljak, Općinskog vijeća Kiseljak, broj: 01/1-34-1079/09 od 23.04.2009. godine, rješenje Općinskog vijeća tužene, broj: 01/1-31-561 od 13.03.2014. godine objavljeno u Službenom glasniku Općine Kiseljak 01.04.2014. godine, uvjerenje o podacima registriranim u matičnoj evidenciji FZPIO/MIO KAS Travnik od 16.10.2014. godine, uvjerenje o podacima registriranim u matičnoj evidenciji FZPIO/MIO KAS za kanton Središnja Bosna od 16.10.2014. godine, rješenje tužene, broj: 01-05-11954/09 od 15.5.2009. godine, provedeno je

vještačenje po vještaku ekonomske struke Ćamilu Ganibegović, dok je punomoćnik tužene izveo dokaze čitanjem presude Općinskog suda u Kiseljaku, broj: 49 0 P 000446 07 P od 04.07.2008. godine, izvršen je uvid u spis tog suda, broj: 49 0 P 000446 07 P, pročitani su zapisnici koji se nalaze u spisu, broj: 49 0 P 000446 07 P od 12.06.2008. godine o održanoj glavnoj raspravi, dopis načelnika Općine Kiseljak, broj: 01-39-1491/05 od 29.09.2005. godine i dopis Kantonalne administrativne službe za SBK/KSB Travnik, broj: FZ9/2/1-31-1-14736-2/20 od 14.07.2020. godine, u prilogu kojeg se dostavlja rješenje o pravu na starosnu mirovinu za tužiteljicu, broj: 1800-163439/18 od 08.01.2019. godine sa priložima.

Iz stanja spisa i osporene presude proizilazi da su stranke pred sudom izvele dokaze koje su smatrale potrebnim u cilju utvrđivanja odlučnih činjenica u skladu sa članom 7. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH. Ispravnom ocjenom izvedenih dokaza, kako to propisuju odredbe člana 8. i člana 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje u ovoj pravnoj stvari, te donio ispravnu odluku kao u izreci prvostepene presude. Suprotno žalbenim navodima, obrazloženje pobijane odluke po sadržaju odgovara standardima i zahtjevima utvrđenim članom 6. Evropske konvencije i članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku, jer je sud dao jasne i razumljive razloge na kojima zasniva svoju odluku.

Pravilno prvostepeni sud cijeni da nije sporno da je tužiteljica u utuženom periodu od 01.01.1999. godine do 31.12.2008. godine bila uposlenica Fonda u stambeno komunalnom gospodarstvu Općine Kiseljak (SIZ za stambeno komunalnu oblast Kiseljak) koji joj je u to vrijeme isplaćivao plaću, da tužiteljici u navedenom periodu nisu uplaćeni doprinosi za MIO/PIO, a što sud utvrđuje na temelju nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke i uvjerenja o podacima registriranim u matičnoj evidenciji Federalnog zavoda MIO/PIO Kantonalna administrativna služba Travnik i za Kanton Središnja Bosna od 16.10.2014. godine.

Nije sporno da je tužiteljica je pred prvostepenim sudom protiv tužene pokrenula postupak u predmetu, broj: 49 0 P 000446 07 P u kojem je tražila utvrđenje da joj, kao zaposlenici Fonda u stambeno komunalnom gospodarstvu Kiseljak, nije prestao radni odnos, te da se tužena Općina Kiseljak, kao osnivač navedenog Fonda, obaveže da tužiteljicu rasporedi na radno mjesto za koje ispunjava uvjete stručne sprema, da joj tužena isplati plaće i uplati doprinose za MIO/PIO za period od 01.07.2004. godine do 31.08.2007. godine i time joj uveže radni staž, a u kojem postupku je donesena pravomoćna presuda od 04.07.2008. godine kojoj je odbijen navedeni tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti.

Pravilno prvostepeni sud utvrđuje iz provedenog dokaznog postupka uz pravilno obrazloženje da nakon okončanja naprijed navedenog postupka pred sudom, tužena, odnosno Općinsko vijeće Kiseljak je donijelo odluku, broj: 01/1-34-1079/09 od 23.04.2009. godine kojom je riješen status tužiteljice na način da je članom 1. navedene odluke odlučeno da će se tužiteljica, kao bivša djelatnica Fonda u stambeno-komunalnom gospodarstvu Općine Kiseljak, rasporediti na poslove i radne zadatke, sukladno školskoj spremi u jednu od općinskih službi, dok je članom 3. odlučeno da će se sukladno zakonskim propisima iznaći mogućnost uvezivanja radnog staža tužiteljice, da bi rješenjem o raspoređivanju i postavljanju namještenika na radno mjesto, broj: 01-05-1194/09 od 15.05.2009. godine tužena

Općina Kiseljak je tužiteljicu, koju je Općinsko vijeće Kiseljak svojom odlukom preuzelo kao bivšu djelatnicu Fonda u stambeno-komunalnom gospodarstvu Općine Kiseljak, rasporedilo na radno mjesto daktilografa u Službi za opću upravu, društvene djelatnosti, braniteljska pitanja i zajedničke poslove – Odsjek zajedničkih poslova.

Nadalje, nije sporno da je dana 13.03.2014. godine tužena Općina Kiseljak, Općinsko vijeće Kiseljak donijelo rješenje, broj: 01/1-31-561/14 o izuzimanju upisanog prava vlasništva, raspolaganja i korištenja na državnom zemljištu (objavljeno u Službenom glasniku Općine Kiseljak od 01.04.2014. godine), kojim se od SIŽ-a za stambeno komunalnu oblast izuzima upisano pravo vlasništva, raspolaganja i korištenja na državnom zemljištu koje je upisano u svim katastarskim općinama na području Općine Kiseljak na SIŽ za stambeno-komunalnu oblast sa 1/1 bez novčane naknade, a po pravomoćnosti tog rješenja zemljišnoknjižni ured Općinskog suda u Kiseljaku će na nekretninama u svim katastarskim općinama na području Općine Kiseljak koje su bile upisane na SIŽ za stambeno komunalnu oblast brisati ranije upise i upisati Općinu Kiseljak sa dijelom 1/1. Nije sporno da je tužiteljica ostvarila pravo na starosnu mirovinu počev od dana 25.10.2018. godine, što prvostepeni sud utvrđuje na temelju rješenja o pravu na starosnu mirovinu Federalnog zavoda MIO/PIO, broj: 1800-163439/18 od 08.01.2019. godine.

Sporno je da li tužiteljica ima pravo tražiti uplatu doprinosa MIO za utuženi period, te da li je upravo tužena u obavezi uplatiti tražene doprinose.

Pred prvostepenim sudom u cilju utvrđivanja visine neplaćenih obaveznih doprinosa provedeno je vještačenje po vještaku ekonomske struke Ćamilu Ganibegović na koji nalaz i mišljenje od 15.10.2021. godine parnične stranke nisu imale primjedbi po kome je utvrđeno da tužiteljici u utuženom periodu od 01.01.1999. godine do 31.12.2008. godine nisu uplaćeni doprinosi za MIO/PIO u iznosu od ukupno 11.724,06 KM (pojedinačnih iznosa doprinosa po mjesecima prikazan je u tabeli navedenog nalaza i mišljenja), pri čemu je visina neuplaćenih doprinosa za tužiteljicu za period od 01.01.1999. do 31.12.2008. godine obračunata na najnižu plaću u navedenom periodu iz razloga što tužena u utuženom periodu nije isplaćivala tužiteljici plaću, pa o isplatama ni ne postoji dokumentacija. Vještak je na glavnoj raspravi obrazložio da je obveznik uplate doprinosa svaki subjekt koji zapošljava radnike i isplaćuje im plaću. Prvostepeni sud je u cijelosti prihvatio nalaz vještaka jer je jasan, objektivan i stručan a niti su stranke imale primjedbi na isti.

Pravilno prvostepeni sud obrazlaže da, obustava i uplata doprinosa za mirovinsko i invalidsko osiguranje vrši se mjesečno, odnosno prilikom svake isplate plaće i drugih primanja, a obzirom da je tužiteljica dokazala da je u utuženom periodu bila uposlenica SIŽ-a za stambeno komunalnu oblast Kiseljak i bila prijavljena kod nadležnog Federalnog zavoda za MIO/PIO, kao i da joj nisu uplaćeni doprinosi za PIO/MIO, to iz navedenog jasno proizlazi da je Fond u stambeno-komunalnom gospodarstvu Općine Kiseljak kao poslodavac tužiteljice bio u obavezi da u korist tužiteljice vrši uplatu doprinosa za mirovinsko i invalidsko osiguranje, što u utuženom periodu nije činio.

Suprotno prigovoru iz žalbe, pravilno prvostepeni sud obrazlaže da nakon što je utvrđeno da je tužena Općina Kiseljak rješenjem od 13.03.2014. godine preuzela svu

nepokretnu imovinu SIZ-a za stambeno komunalnu oblast koja je ranije bila upisana na navedeni SIZ u svim katastarskim općinama na području Općine Kiseljak, *te da je odlukom od 23.04.2009. godine preuzela i obavezu uvezivanja radnog staža tužiteljice* i tužiteljicu rasporedila u jednu od svojih službi - Službu za opću upravu, društvene djelatnosti, braniteljska pitanja i zajedničke poslove- odsjek zajedničkih poslova, tužena je odgovorna i za obaveze SIZ-a za stambeno komunalnu oblast Kiseljak koji se odnose na uplatu doprinosa za tužiteljicu.

Dakle, suprotno prigovoru iz žalbe pravilno prvostepeni sud zaključuje da je za uplatu doprinosa bez značaja činjenica da je tužiteljica u utuženom periodu bila uposlenica Fonda za stambeno komunalnu oblast koji joj je u to vrijeme isplaćivao plaću, a također je irelevantno i da li je Fond zvanično prestao postojati i tko je njegov pravni slijednik, niti je tužena dokazala činjenice na koje se poziva u ovom postupku da nije pravni slijednik stambenog fonda niti da isti nije prestao postojati.

Prema prednjem utvrđenju pravilno prvostepeni sud nalazi da je *tužena pasivno legitimirana u ovoj pravnoj stvari obzirom da je tužiteljica dokazala da je tužena preuzela svu nepokretnu imovinu SIZ-a za stambeno komunalnu oblast Kiseljak čija je bila djelatnica, da je preuzela i rasporedila tužiteljicu u jednu od svojih općinskih službi te se obavezala i da će tuželjici iznaći mogućnost uvezivanja radnog staža*, pa je upravo stoga tužena u obavezi da tuželjici uplati doprinose za utuženi period, slijedom čega je pravilna odluka prvostepenog suda kojom je odbio kao neosnovan prigovor nedostatka pasivne legitimacije tužene.

Nadalje, neosnovan je i prigovor iz žalbe da se radi o presuđenoj stvari jer za pravomoćno presuđenu stvar (res iudicata) potrebno je ispuniti tri uvjeta i to da postoji identitet stranaka, identitet zahtjeva i identitet činjenične osnove. Navedeni uvjeti moraju biti ispunjeni kumulativno. U slučaju da nije ispunjen samo jedan od sva tri uvjeta tada se ne radi o pravomoćno presuđenoj stvari i sud je dužan postupati, odnosno raspraviti i donijeti meritornu odluku o tužbi i tužbenom zahtjevu. U ovoj pravnoj stvari, kako je naprijed obrazloženo, nisu ispunjena dva od ukupno tri uvjeta. Niti postoji identitet zahtjeva i niti postoji identitet činjenične osnove.

Suprotno prigovorima žalbe, u postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude prvostepeni sud je potpuno utvrdio odlučne činjenice i pravilno primijenio materijalno pravo te za svoju odluku o tome dao jasno i logično obrazloženje.

Naprijed navedeni stav i obrazloženje prvostepenog suda u cijelosti prihvata i drugostepeni sud. Ovo iz razloga što je prvostepeni sud ocjenom dokaza izvedenih od strane parničnih stranaka razriješio sve sporne činjenice i pravilno zaključio i obrazložio da je u cijelosti osnovan opredjeljeni tužbeni zahtjev i pravilno primijenio materijalno pravo na koje se pozvao. Dakle, izreka pobijane presude je jasna i nije kontradiktorna razlozima iz obrazloženja, koje sadrži sve elemente iz člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH

Shodno odredbi iz člana 397. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, ovaj sud je odbio kao neosnovan zahtjev tuženog za nadoknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 1.053,00 KM iz razloga što isti nije uspio sa žalbom.

Sukladno odredi člana 397. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, ovaj sud odlučujući o zahtjevu tužiteljice za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.053,00 KM, a primjenom odredbe člana 387. stav 1. istog zakona odbio je zahtjev kao neosnovan, jer se prema stanovištu ovog suda ne radi o troškovima potrebnim za vođenje ove parnice.

Ostali navodi iz žalbe nisu od odlučnog značaja, zbog čega ih ovaj sud nije posebno ni analizirao shodno odredbi iz člana 231. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Na osnovu izloženog, kako ne stoje žalbeni razlozi, kao ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti valjalo je primjenom odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu.

Predsjednica vijeća
Mirjana Grubešić, sr.